

λίδων, ἐτιπώθη ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῷ αὐταδέλφῳ Μαρκίδι. Πούλιου, οἵτινες εἰρίσκοντο ἡδη ἔξωρισμένοι εἰς Τρανσυλβινέν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Λύστρίας, διντες ὑπήκοος αὐτοῦ.

(291) — Διδασκαλία πατρική, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως, ‘Ιερουσαλήμ, Κύρον Ἀνθίμου, εἰς ὡφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, γῦν πρῶτον τυπωθεῖσα δι’ ἴδιας δαπάνης τοῦ παναγίου Τάφου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πογῶν Ιωάννου ἐξ Ἀρμενίων, φψηφή. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Θανατωθέντος τοῦ ἀνδίμου Φήγα τοῦ Φεραίου, δὲ Σουλτάνος Σελίμ οὐ Β'. διέταξε τὸν Πατριάρχην Ἀνθίμον νὰ νουθετήσῃ τὸ ποίμνιόν του νὰ μὴ θώσῃ ἀκρόασιν εἰς τὰς προτροπὰς τῶν Γάλλων διὰ νὰ ἐνωθῇ τὸ ἔθνος τῶν Γραικῶν μετ' αὐτῶν, ἐκστρατευσάντων τότε εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐπιειδὴ ἡ ἐλευθερία ἦτον ὀλέθριος διὰ τοὺς Γραικούς. Ἡ δημοσίευσις τῆς διδασκαλίας ταύτης, συγκειμένης ἐξ 23 σελ., ὑπαγόρευσεν εἰς τὸν ἔνθερμον πατριώτην ἀδαμάντιον Κοραῆν νὰ τυπώσῃ ἀνωνύμως εἰς Παρισίους τὴν ἑφεζῆς ἀπάντησιν εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀνθίμον.

(292) — Ἀδελφικὴ διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐρισκομένους κατὰ πᾶσαν τὴν Ὁθωμανικὴν ἐπικράτειαν Γραικούς, εἰς ἀντίρρησιν κατὰ τὴν ψευδωνύμως ἐν ὄνόματι τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων ἐκδοθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει πατρικῆς διδασκαλίας. Ἐν ‘Ρώμῃ, ἐν ἔτει πρώτῳ τῆς ἐλευθερίας, εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐτυπώθη εἰς Παρισίους, ἀλλὰ ὁ ἀνώνυμος συγγραφεὺς αὐτοῦ, δὲ Κοραῆς, ὡφελούμενος ἐκ τοῦ πλαστοῦ ὄνόματος Ῥώμης ἀντὶ Παρισίων, προσθέτει τὴν παρατήρησιν, ὅτι, ἀφοῦ ἡ πόλις αὕτη ἀνελπίστως ἐλευθερώθη ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Πατῶν, ὁφείλεται νὰ κάμῃ γνωστὸν εἰς δλην τὴν Οἰκουμένην, ὅτι τὸ μῆσος κατὰ τῶν τυράννων εἶναι ῥίζωμένον εἰς τὴν καρδίαν δλων τῶν Ἕλλήνων, καὶ ὅτι ἡ ἀντίζηλισ τῶν Εὐρωπαῖκῶν δυνάμεων τοὺς κρατεῖ εἰσέτι ὑπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν Τούρκων. Τὰ δύο φυλλάδια ταῦτα εἴησι εῆμερον σπάνια.